Söndag

HD

Kultur · Intervju · Reportage

Resor · Bostad · Korsord

C4 **Kultur**

En upplyftande afton i Höganäs

"Gladvåld är ett av de bästa uttrycken jag har hört för wrestling. För det ska bara vara fest", säger Eric Svenseth – fast i ringen är han mer känd som Conny Mejsel, ett muskelpaket som både delar ut och tar emot smällar. Och ju mer det smäller, desto bättre är showen.

FOTO: TRYGVE FINKELSEN

”Det är våld, det är sex, det är fylla”

Svensk wrestling

Gladvåld! Kring wrestling-ringen samlas allt från mäklare tilll punkare för skrika ut sitt hat och sin kärlek.

”Adrenalin och kaos. Vi skapar känslor hos människor som de kanske inte visste att de hade”, säger Eric Svenseth. En gång tårtade han kungen – nästa helg är han Conny Mejsel när det blir svensk wrestling på Höganäs bryggeri.

Upplägget är show. Någon regelrätt sport är det inte, för matcherna är uppgjorda på förhand. Vältränade karaktärer tar sats och kastar omkring varandra så det smäller, delar ut sparkar och käftsmällar, kanske ger någon sig på sin motståndare med tillhyggen. Gott mot ont i teatraliska gester, fast inte heller bara skådespel.

– Det är klart det gör ont. Alltså, fan, jag väger ju 85 kilo. När jag kommer springande med fotsulan rätt i ansiktet på någon, då finns det ju ingenting med det som är skönt. Men den partnern som jag gör det på upplever ju samma som jag. Att det är värt det, säger Eric Svenseth.

Som Conny Mejsel går han gärna upp i ringen med andra som inte backar för att det smäller hårt. Och till skillnad från när han tränade thaiboxning och MMA, så förväntas han inte värja sig.

– Gladvåld är ett av de bästa uttrycken jag har hört för wrestling. För det ska bara vara fest. Att ta wrestling på för stort allvar är nog lite farligt. Det är ju en göttig, rowdy cirkus vi jobbar med och vi ska skapa reaktioner, underhålla. Vi ska få folk att jubla, att bli förbannade, säger han och konstaterar att publiken i stora lokaler hamnat i uppploppsstämning.

Somliga växte upp med USA:s Hulk Hogan, andra med maskerade mexikaner, wrestling är inte detsamma överallt. Innan det riktigt fanns en scen i Skandinavien satt en flicka i Wales och såg wrestling på tv på eftermiddagarna. Hon heter Annette Hill och idag är hon professor i Media och kommunikation i Jönköping, samt en av få som studerat svensk wrestling. USA:s wrestling påminner om såpopera, med långdragna konflikter mellan karaktärerna. Svensk wrestling karaktäriserar Annette Hill som en mix med influenser från olika håll.

”Vi bara köttade på, smockade varandra med dunder och brak och hade jävligt skoj under tiden. Det är ju en masochistisk del av det också, man får liksom en kick av smärtan.”

Eric Svenseth.

– Den har lite av mexikansk lucha libre, med sin väldigt akrobatiska stil, masker och ganska mycket humor. I mixen finns också brittisk wrestling, med rötter i den viktorianska eran med sina kringresande tivolin och den atmosfären. Svensk wrestling har det bästa av allt.

På svenska heter det egentligen fribrottning, men de engelska begreppen har satt sig även här. Skådespelet där utövarna förväntas agera som att karaktärerna är verkliga kallas *kayfabe*. Onda karaktärer kallas *heels*, de goda *faces*.

Conny Mejsel hör till de senare, han är en älskvärd flåbuse. Eric Svenseth var mätt på att vara fattig och leva på sallad i kampsportsvärlden, när han kom i kontakt med wrestling. Då hade det hunnit bli 2009, men när kulturen började spira i Göteborg i början av 2000-talet var det medlemmar i skateboard-gänget Team Smod som satte upp de första showerna.

– Gamla göttiga Majorna-gänget som spöade på varandra med tillhyggen bakom fyra stolpar

Gladvåld kallar Eric Svenseth det. Här har han som Conny Mejsel fått in ett rejält nacksving på Freddy Fullkontakt. FOTO: TRYGVE FINKELSEN

med ett avspärrningsband: det var ju inte wrestling de gjorde där utan mer en ”Jackass”-aktig stunt show. De var före sin tid alla gånger, säger Eric Svenseth.

Han konstaterar att de som startade GBG Wrestling hade kunnat bli rika på sitt härjande, men det var inte det som var grejen. Den första show han själv var med i hölls i verkstaden hos en däckfirma.

– Det var en festlig, oskyldig tid. Vi hade däckförrådet som backstage och pinkade i en skurhink. Det var punkklubb med svartöl i baren och allt sånt. Fantastiskt, säger han.

Eric Svenseth erbjuder en grön burk ur kylen i köket som är vitt och fräscht. Han har själv målat om insidan av den havsnära kåken han bor i, på en röjig tomt i det mest avlägsna hörnet av Hisingen. Den tolvåriga hunden Dzeko gonar in sig under bordet. Pälsen är mjukt lockig, förutom på ryggen där den är ett minne blott.

> **Det kan vara en grej för läkare att skriva ut för utbrändhet: ta en fylla och gå på wrestling.**
>
> Eric Svenseth.

Idag är wrestlingscenen proffsigare, men göteborgsfalangen försöker hålla liv i punkandan och den goa stämning som de startade med.

– Just det här med att man får vara fysisk och spöa på sina polare, men man får äta också och dricka bärs och leva ett, ja inte så hälsosamt, men gott liv.

Att ”spöa på sina polare” ligger inte för alla. Inte heller att vrålande bua ut eller heja fram sina favoriter. Men i takt med att wrestling vuxit har publiken gjort detsamma. Lokalerna fylls med människor från 18 till 80 år.

– Och det är alla sorter. Mäklarfjantar blandat med punkare. Man får ett brett spektrum av folk.

Vad är det mäklarna och punkarna har gemensamt då?

– De gillar att skrika fitta i ansiktet på främlingar, utan att behöva äta några konsekvenser för det. Ja, det är masspsykos, man blir en del av någonting större. Att få existera i ett parallelluniversum i två timmar är avkopplande. Det kan vara en grej för läkare att skriva ut för utbrändhet: ta en fylla och gå på wrestling.

Ibland arrangeras milda versioner för barn. Eric Svenseth vill gärna hålla arrangemangen separata.

– Jag vill ha min wrestling med en edge. Det ska vara blod, sex, eld.

Han minns en match han gick i Danmark mot Chaos, ”Danmarks hårdaste jävla typ någonsin”. Den där gången i Randers kom det upp tillhyggen i ringen, stegar och bord och sånt.

– Vi bara köttade på, smockade varandra med dunder och brak och hade jävligt skoj under tiden. Det är ju en masochistisk del av det också, man får liksom en kick av smärtan, säger Eric.

Problemet var inte upplägget för matchen mellan de två busarna, problemet var publiken.

– 40-50 ensamstående mammor och deras kids. Kidsen satt med mammornas telefoner och drack slush puppies, medan mammorna

Fortsättning på nästa sida

Varning för Conny Mejsel! Espen Olsen ligger ner, i hörnet syns Dmitry och Ordningsvakten, klamrandes utanför ringen är Johnny från Sandviken och Steinbolt.

Fortsättning

kanske fick mer behållning av att se två ganska välbyggda herrar dunka skiten ur varandra.

För att showen verkligen ska bli medryckande och spektakulär krävs att publiken engagerar sig i skådespelet, men trots fullt ställ i ringen uteblev publikens bidrag.

– Randers är väl känt för Randerskaffe, vilket är ett gram tjack i en kopp svart. De har fängelset och betong tror jag de gör där också. En jävla rövhåla.

De matcher medieprofessor Annette Hill varit på har utannonserats som familjevänliga och där är barnfamiljer inte ovanliga. Hon känner till forskare som wrestlar, men själv är hon nöjd med att vara ett fan. Som sådant uppmuntras hon att älska, eller att älska att hata, karaktärerna. Atmosfären är fantastisk.

– Man får uttrycka extrema känslor, extrem lycka eller extrem vrede, på ett väldigt teatraliskt vis. Fansen är en del av showen. Wrestlarna känner av sin publik och behöver energin från den för att kunna uppträda, säger hon.

Annette Hill har publicerat två vetenskapliga artiklar om svensk wrestling. Hon konstaterar att det inte bara är män i ringen här, det finns också kvinnor och transpersoner. Det förekommer också tydlig politisk satir och ett medvetet genustänk.

– Jag tycker att det är en styrka. Min artikel ”Breakneck Brexit” (Lunds universitet, 2020) handlade om populismens framväxt och hur wrestlare har hanterat frågor som migration och kön. Satir har ett väldigt starkt kulturellt fäste i Sverige. Att kunna uppmana publiken att utmana sina antaganden eller preferenser gör det oerhört särpräglat.

På andra platser i världen har wrestling blivit mainstream och drar in stora pengar, men i Sverige får den ännu räknas som alternativkultur. Eric Svenseth tror att det gör en viss skillnad på målgruppen.

– Man kan väl klassa in wrestling i samma arkivskåp som burlesk och striptease. Det handlar om basala mänskliga instinkter. Det är våld, det är sex, det är fylla och det är kompromisslöst – det tilltalar nog en publik som kanske har tänkt ett steg längre över sin egen roll i världen.

Ett exempel på normbrytande beteende är just Conny Mejsel. En man i skinnväst som snackar Weirongöteborgska, hinkar bärs och snusar löst så det skvätter är inte den ordinarie bilden av en uttalad feminist.

– Nej, fruktansvärt ofta kan någon sitta i byschan på lunchen och häva ur sig den värsta jävla dyngan jag har hört i mitt liv. Och så tror de att man ska hålla med bara för att man ser ut på ett visst sätt.

Fansen är en del av showen. Wrestlarna känner av sin publik och behöver energin från den för att kunna uppträda.

Annette Hill, medieprofessor.

Är wrestling macho?

– Inte särskilt. Vissa karaktärer är ju väldigt macho, men backstage skulle jag hävda att det är en mysig stämning. Det är klart att ibland blir det ju lite hålligång bakom kulissen också, men generellt sett så är folk bra att ha att göra med. Alla är ju knäppskallar på sitt sätt eftersom vi håller på med den här jävla grejen, men det är göttiga typer.

Det kan se homoerotiskt ut.

– Det är ju någonting väldigt gött homoerotiskt med att man är ett gäng snubbar som har väldigt små underkläder och oljar in varann och allting sånt där. That’s wrestling for you! Man håller ju inte på med brottning om man inte har i alla fall tio procent gay i sig.

Eric Svenseth har alltid varit lite stökig. Första gången han blev riksbekant var han bara 16 år. Han menar att det var för att några syndikalistiska kompisar utnyttjade hans gränslöshet som han gjorde det. Han tårtade kungen.

– Sorry, Carl Gustaf! Det var ett pojkstreck. Det var ingenting jag hade ägnat en tanke åt innan idén klämtades för mig, av de här som kanske visste med sig att de inte skulle våga genomföra det själva.

Som första person sedan Anckarström dömdes Eric Svenseth 2001 för högmålsbrott. Det

FOTO: TRYGVE FINKELSEN

”Det är utövandet som är den stora kicken för mig. Att kunna smocka någon jag egentligen gillar svinhårt rätt på käften. Det är okej, vi dricker bärs efteråt och alla är glada.” FOTO: HANNA STRÖMBOM

Året är 2001: Eric Svenseth tårtar Carl XVI Gustaf vid Getteröns naturrum i Halland. FOTO: ÅKE THIM

fanns en pågående vänstervåg och tilltaget gick hem hos söta tjejer i Ung vänster. Värre var det hemma i Varberg.

– Det var en nasse där nere som höll på att slå ihjäl mig en kväll, på grund av det. Han hade tydligen varit högvakt i lumpen. Och nazister är ju republikaner. Så sett.

Liksom många stora rockstjärnor har Conny Mejsel gått i pension, men återvänt. Innan pausen blev han känd för virala antirasistiska och feministiska klipp, en sommar körde Aftonbladets sajt ”Fredagsmys med Conny Mejsel” under tio veckor. Men offentligheten på internet suddade ut gränsen mellan karaktär och människa och det blev obehagligt.

– Stolpskotten som tror att Conny Mejsel är en riktig människa med pass och skyldigheter i livet, det blir otäckt när folk är så dumma i huvudet. Det var mycket hotelser och den klassiska nassesvansen slajdade in i mina DM:s, i ett helt annat syfte än att få knulla.

Idag har Eric städat bort alla politiska klipp kan kunnat. Han vill kunna gå på krogen utan att bli bemött som Conny Mejsel och känner att han med åren blivit mer bildad. Dessutom upplever han att mycket som sägs och skrivs handlar mer om att bekräfta folks känsla av grupptillhörighet, än om att verkligen förändra.

Finns det något jobb som golddigger, tror du? Bara dejta rika kvinnor och så.

Eric Svenseth.

– Jag har gett upp. Jag står bara med ryggen mot hela världen, med långfingrarna i luften. Jag skiter egentligen i allt, för jag kan inte påverka på något sätt. Hade jag haft en miljard på banken då hade jag kunnat påverka. Men tyvärr fungerar söndra och härska så fruktansvärt bra i den moderna världen. Hade alla vi som tjänar mindre än 50 lax i månaden gått ihop – då hade det inte varit så jävla kul för en-procentarna.

Om han ändå skulle förespråka något så är det just ekonomisk jämlikhet. Att det är sjukt att en procent av mänskligheten sitter på 80 procent av resurserna.

– När man jämnar ut klassklyftorna är det inte så att alla helt plötsligt får det bra, men om man inte måste stjäla, bäckna, eller skjuta folk i ansiktet för 10 000 spänn, så får man undan så mycket följdproblem. Extrem rikedom skapar extrem fattigdom. Att vi ska kunna sitta här i ett snyggt kök i Torslanda och snacka skit kräver ju att någon annan någonstans i världen har det fruktansvärt pissigt. Så jag tackar alla gatubarn i Bangladesh för mitt välstånd.

Även om Eric Svenseth tjänar mer på wrestlingen än han gjorde när han turnerade runt i världen som professionell kampsportare, så måste han också ha ett vanligt jobb. Conny har att göra, men Eric är arbetslös. Han har just fräschat upp det gamla släkthus vi ses i, men det är inte hans och det ska säljas. Ett halvår utan riktig inkomst är hårt för en tvåbarnsfarsa.

– När man har varit utan jobb sedan några månader tillbaka och sökt en bit över tusen olika tjänster, då är det jävligt lätt att känna sig useless. Så det är ju tur att det finns ett parallelluniversum där man är allt annat än det.

Erics senaste anställning var som rörläggare i Mölndal.

– En riktig jävla gropagris. Jag är ju en apa med skiftnyckel. Jag gillar att skruva på grejer, vrida och vända på saker och lösa problem. Men det är också ett tungt jobb. Att köra det parallellt med elitfighting-träning sliter ju en del.

Vad skulle du helst göra?

– Finns det något jobb som golddigger, tror du? Bara dejta rika kvinnor och så, säger han och flinar så snusen syns.

När han kliver upp i ringen i Höganäs den 28 juni har han just hunnit fylla 40.

– Om man skulle gå igenom min kropp ordentligt så skulle vissa delar nog ha en biologisk ålder på 60. Det är bara det mentala som stannar kvar vid 27 någonstans.

Hanna Strömbom
frilansjournalist